

er nylig gaaet en Meddelelse gennem Bladene om, at den højtærede Justitsminister foreløbig havde standset Uddelingen af Biografteaterbevillinger, fordi han paa-tænkte en ny Ordning af Biografteater-væsenet. Forsaa vidt dette er rigtigt, hvad jeg altsaa herved vil spørge om, skal den højtærede Justitsminister ikke høre noget ondt fra mig, for saaledes som Biografvæsenet er ordnet for Tiden, er jeg overbevist om, at en hvilken som helst Forandring kun kan blive en Forbedring. Ønskeligt var det, om vi kunde faa en god Ordning af Biografteatervæsenet, thi de levende Billeder er sikkert den Underholdning, den Forlystelsesart, som samler det talrigste Publikum, navnlig blandt Ungdommen; derfor har Filmen en ikke uvæsentlig Indflydelse paa mange Børns og unge Menneskers Følelsesliv og Tankegang og derigennem en ikke uvæsentlig Samfundsinteresse. Nu er det jo saaledes, at Biograferne drives ifølge Bevillinger, og saa vidt jeg har forstaaet, bliver Bevillingerne udstedt i Købstæderne af Politimesteren og i København af Politidirektøren, i begge Tilfælde dog formentlig i Overensstemmelse med Justitsministeren. Biograferne drives saa i nogle Tilfælde af Bevillingernes Indehavere, men i andre og for Resten i de fleste Tilfælde, særlig for de største Biografers Vedkommende, af mere upersonlige kapitalistiske Aktie- eller Interessentselskaber, som endog ofte har flere Bevillinger samlede paa een Haand, udelukkende med det Formaal at tjene de flest mulige Penge. Det er da ogsaa saaledes, at der tjenes gode Penge paa Biograferne, navnlig naar man har sørget for, at der ikke er nogen stor Konkurrence, og i den Henseende er Forholdene meget forskellige. I Aalborg er der, saa vidt jeg ved, 5 Biografer, men i Odense, som er større end Aalborg, er der kun 2, saa dette at faa en Biografteaterbevilling i Odense i Øjeblikket er en saa god Gevinst, at det faktisk er bedre end den store Gevinst i Lotteriet. Jeg finder det imidlertid forkert, at Embedsmænd skal have Magt til at bortgive saa store økonomiske Fordele. I den Meddelelse, der er fremkommet i Pressen om den højtærede Justitsministers Hensigter, antydes, at Justitsministeren paa-tænker at bortgive Bevillingerne til filantropiske Formaal. Dette vilde selvfølgelig være en bedre Ordning end den nuværende, men efter min Mening dog ikke en fuldt ud tilfredsstillende Ordning. Jeg vil derimod henstille til den højtærede Justitsminister, at Biografteater-

bevillingerne fremtidig gives til Kommunerne. Det er et System, som er prøvet andre Steder, f. Eks. i Norge, og der har det medført særdeles tilfredsstillende Resultater. Jeg har undersøgt Forholdene lidt nøjere deroppe, men jeg skal ikke her trætte det høje Ting og den højtærede Minister med en detaljeret Gennemgang deraf; dog maa jeg maaske lige have Lov til at paapege, at f. Eks. i en By som Stavanger, der er paa Størrelse med Odense, har man 8 Biografer, fordi Kommunen der har overtaget de private Foretagender. 8 Biografer i en saadan By er selvfølgelig for meget, og derved bliver der en forholdsvis dyr Drift, men desuagtet har man høstet overmaade gode Erfaringer. Efter det første halve Aars Resultat regner man med en Indtægt paa 1 100 000 Kr. og et Overskud, der, iberegnet den lovfæstede kommunale Afgift, men uden Statsafgift, vil andrage 300 000—400 000 Kr., og saa driver man endda Foretagenderne ret dyrt. Man har sluttet Overenskomst med Funktionærerne om gode Lønforhold, og man har sluttet Overenskomst med de kommunale Orkestre om at levere Musikken. Driften er altsaa ikke billig. Men desuagtet har den kommunale Biografteaterdrift saavel i Stavanger som i de fleste andre større norske Byer slaet saa godt an, at de forskellige politiske Partier slaas om, hvem der bør have Æren for den.

I vore Dage, da der stilles saa store Krav til Kommunerne herhjemme, er det naturligt ogsaa at sørge for, at de faar nogle Indtægter udover dem, de skal hente hos Skatteborgerne. Nu er det ikke min Mening, hvis den Tanke, jeg her udkaster, slaar igennem, at det eventuelle Overskud af kommunale Biografteatre skulde indgaa direkte i Kommunekasserne. Nej, det skulde, hvad ogsaa delvis er Hensigten i Norge, anvendes til særlige kulturelle Formaal, som det nu ofte kniber for Kommunerne at skaffe tilstrækkelige Midler til, saadanne Formaal som f. Eks. offentlige Folkebogsamlinger, offentlige Læsestuer, Folkekoncerter, folkelige Foredrag, gode og billige Badeanstalter. Det er en Række Omraader, der har stor kulturel Betydning, men hvor Kommunerne ofte maa knibe, fordi de mangler de nødvendige Penge.

Den største Fordel ved kommunal Overtagelse af Biografteatervæsenet ser jeg dog i rent pædagogisk Henseende. Det vilde være naturligt, hvis Kommunerne overtog Biograferne, at disse da kom til